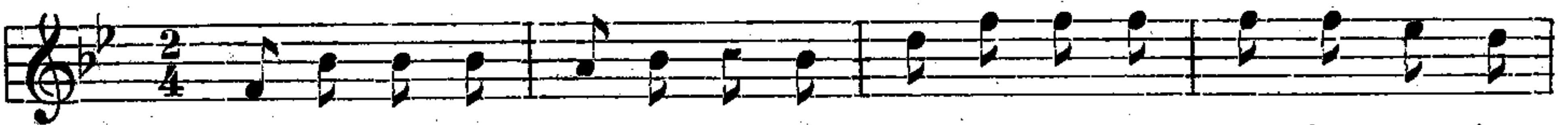


103. e)

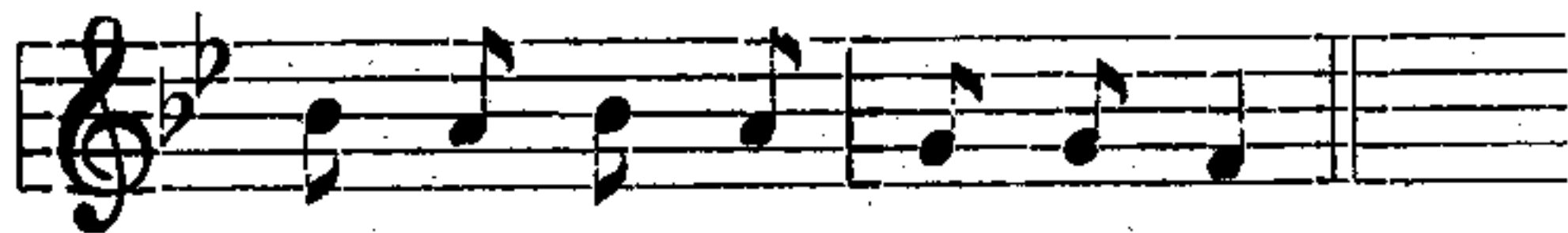
Z Líšně.



Dež vo-já-ček ma-ší-ru-je, své Ná-nyn-ce při-ka-zu-je:



ha-be se ne-vdá-va-la, tři le-ta naň če-ka-la, če-ka-la,



tři le-ta naň če-ka-la.

Dež vojáček mašíruje,
své Nánynce přikazuje:
habe se nevdávala,
tři leta naň čekala,
čekala, tři leta naň čekala.

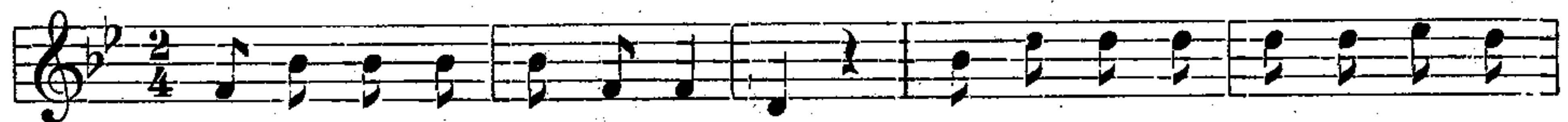
Přišel na ňo mesliveček,
požádal jo vo věneček.
Já věneček nesmím dat,
já jé mosím zachovat,
nesmím dat, já jé mosím zachovat.

A dež belo v třetím roce,
šla má milá ku potoce,
šla má milá na trávo,
do zelenýho hájo,
do hájo, do zelenýho hájo.

Než bech já věneček dala,
rač bech do vode skočila,
do voděnke stodené,
to synečko pro tebe,
stodené, to synečko pro tebe.

103. f)

Z Líšně.



Dež vo-já-ček ma-ší-ru-je, dež vo-já-ček ma-ší-ru-je,



své Ná-nyn-ce při-ka-zu-je, své Ná-nyn-ce při-ka-zu-je.

104.

Jiné čtení.

Z Líšně.

Za horama v černým lese,
seče trávo hezký děvče.

Seče jo tam na dolině,
na té panské jetelině.